

arbejdet have lejlighed til at drøfte med ministeren, hvad der konkret ligger i bemærkningerne. Vi er enige med ministeren og for øvrigt også med Centeret for Menneskerettigheder i, at der ikke bør være en ubetinget høringspligt, for det kan være til skade for barnet i en given situation, men vi vil godt være sikre på, at barnet har en udtaleret, når visse betingelser er opfyldt.

Der kan også være enkelte andre ting, vi godt vil gå i dybden med under udvalgsarbejdet, herunder at vi godt vil vide noget mere om, hvordan ministeren vil bruge § 28, stk. 2, om anerkendelse af adoptionsbevillinger givet i hjemlandet. Men i det store og hele er vi tilfredse med forslaget, fordi det som sagt giver mulighed for at tiltræde Haagerkonventionen.

Når det er sagt, er det også vigtigt for mig at understrege, at efter Socialdemokratiets opfattelse trænger hele adoptionsområdet til en kulegravning. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, arbejder adoptionsudvalget videre og vil afgive en betænkning om andre problemer i dette arbejde, og jeg håber meget, at ministeren kan bekræfte, at der arbejdes på at få den næste betænkning fra adoptionsudvalget inden sommeren 1997.

En række af de konkrete problemer, der efter vores opfattelse bør ses på, er oplistet i den beretning, som Retsudvalget afgav den 30. maj i år, men derudover bør også andre forhold indtages. Og jeg skal ved denne lejlighed blot nævne to.

I vores adoptionslovgivning er der ikke bestemmelser om rådgivning af ansøgere. I praksis er der i et vist omfang tale om information og rådgivning fra de sociale myndigheder og fra de formidlende organisationer, men for os er det et spørgsmål, om der gives tilstrækkelig rådgivning, eller om det ikke er et felt, der bør udbygges, og om det i øvrigt ikke bør være obligatorisk for ansøgerne at tage imod rådgivning.

En anden nyskabelse, vi ønsker overvejet seriøst, er, om adoptionsaftalerne mellem Danmark og de lande, hvorfra der adopteres, ikke bør laves på et statsligt niveau. Det kan som i Sverige være et nævn, der har det ansvar, eller også gerne en anden form for statsligt organ.

Vi finder det vigtigt, at de grundlæggende aftaler og betingelser for adoption mellem landene aftales af instanser, der ikke selv er involveret i den konkrete formidling, og når så sådanne aftaler er indgået, kan de formidlende organisationer derefter føre aftalerne ud i livet.

Gennem sådanne aftaler kan man også få løst det problem, som er behandlet i betænkningen, og som § 28, stk. 2, prøver at tage højde for. Det handler om, at en række lande – og det er ikke mindst latinamerikanske lande – kræver, at et barn først kan udleveres, når adoptionen er gennemført i oprindelseslandet, hvilket ofte sker ved en domsafsigelse.

I dag er disse børn set med hjemlandets øjne bortadopteret, når en sådan domsafsigelse foreligger, medens de i Danmark svæver i en eller anden sær form for juridisk tomrum, fordi vores praksis er, at en endelig adoptionstilladelse først gives 3-6 måneder, efter at børnene er ankommet til landet. Det mener vi faktisk er en helt urimelig situation, disse børn kan blive bragt i.

Får man gennemført statslige aftaler, kunne man også få indført, at mellem lande, der har tiltrådt Haagerkonventionen, godtager modtagerlandet som hovedregel adoptioner bevilget i hjemlandet.

Jeg skal slutte med at gentage, at vi kan støtte det foreliggende forslag, idet vi godt vil understrege, at den kommende kulegravning af adoptionsområdet kan vise behov for at foretage ændringer, og vi forudsætter, at sådanne ændringer selvfølgelig kan ske, så længe de befinder sig inden for Haagerkonventionens område.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lovforslaget her har som sit formål at gennemføre Haagerkonventionen om beskyttelse af børn. Indholdet af lovforslaget er Venstre enig i.

Jeg har kun et enkelt spørgsmål til justitsministeren: Kan justitsministeren oplyse, hvor langt adoptionsudvalget er nået i sit arbejde om liberalisering af adoptionslovgivningen, og hvornår ventes arbejdet færdigt?

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget. Vi finder det positivt, at vi nu kan ratificere Haagerkonventionen. Vi har også med tilfredshed noteret os, at adoptionsudvalget er på vej med den betænkning, som skal give en liberalisering af adoptionslovgivningen.

Lovforslaget i dag er positivt ved, at der arbejdes internationalt på det her område, så det sikres, at alle adoptioner bliver gennemført med den størst mulige respekt for de involverede, herunder selvfølgelig børnene.